

[Miljøministeren]

Miljøstyrelsen har ikke fået lignende indberetninger om forgiftninger med de to godkendte midler, der stadig kan købes.

Miljøstyrelsen har derfor vurderet, at der er skabt berettiget tvivl, om Mesurool sneglegift 4 pct. kan anvendes uden fare for den vilde fauna og husdyr.

Udenlandske undersøgelser tyder på, at den høje koncentration af aktivstof i Mesurool sneglegift 4 pct. også kan udgøre en fare for fuglelivet.

Disse problemer vil blive afklaret ved den revidering af aktivstoffet, som behandles for tiden.«

Spm. nr. S 61

Til økonomiministeren (17/10 90) af:

Køpke Christensen (FP):

»Hvor længe vil ministeren modsætte sig EF-Kommissionens holdning til den danske todøgnregel?«

Begrundelse

Igennem mange år har Danmark nu ønsket særregler med hensyn til todøgnreglen. Det vil sige, at vi fra den side ikke har ønsket at acceptere EF-medlemskabet på dette område. Dette er efter spørgerens opfattelse ganske uøret, idet en fortsættelse af en bevarelse af vore særregler med hensyn til todøgnreglen kun vil være med til en udskydelse af afgiftsharmoniseringen, der så hårdt er brug for.

Svar (24/10 90):

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Efter regeringens opfattelse må spørgsmålet om rejsegodsregler ses i sammenhæng med spørgsmålet om afgiftstilnærmelse. EF's rejsegodsregler bør derfor først afvikles, når der er nået et kompromis mellem medlemslandene om de fremtidige afgiftssatser. Det skal i denne forbindelse understreges, at en række medlemslande har tilkendegivet modstand imod Kommissionens satsforslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 43:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Flerårig fastsættelse af licens m.v.).

Af kommunikationsministeren (Torben Rechenдорff).

(Fremsat 11/10 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helge Mortensen (S):

Det foreliggende lovforslag udmønter aftalen om 3-årige licensfastsættelser, som tidligere blev indgået og er tiltrådt af 7 af Folketingets 8 partier. Kun Fremskridtspartiet er ikke med i denne aftale. Jeg kan på Socialdemokratiets vegne give tilslutning til lovforslaget.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at vi for Socialdemokratiets vedkommende er tilfredse med, at der med en 3-årig licensaftale er skabt ro omkring de budgetlægninger, der sker i de to institutioner Danmarks Radio og TV 2. De foregående år har været præget af, at man har fået den politiske udmelding meget sent og derfor heller ikke har kunnet lægge budgetter i de to institutioner.

Vi er også tilfredse med, at vi med denne aftale har stoppet den ressourceoverførsel, som har fundet sted fra Danmarks Radio til TV 2, og vi kan endda sige, at vi er begyndt at genopbygge økonomien i Danmarks Radio efter de senere års små licensfastsættelser til Danmarks Radio. Her vil jeg gerne hæfte mig ved ikke blot driften, men også ved, at den radiospredningsfond, som Danmarks Radio har måttet aflevere midler fra, nu er under genopbygning med 20 mio. kr. om året.

Jeg synes, det er vigtigt at notere, at den usikkerhed, som i mange år har rådet omkring Danmarks Radios overflytning til TV 2-sendenettet – UHF-sendenettet, som det kaldes – har fundet sin løsning ved, at Danmarks Radio bliver på sit net, på VHF-sendenettet. Dermed undgår vi at skulle ud og skaffe mange penge, 80-90 mio. kr. om året, licensfinansierede kroner, til Danmarks Radio. Der er i aftalen også sat midler af, sådan at det nuværende net kan renoveres, så det teknisk kommer på fuld højde med de moderne krav.

[Helge Mortensen]

Jeg synes også, man må notere sig, at vi med licensaftalen har taget et ret afgørende skridt i en retning, som vi fra Socialdemokratiets side, siden TV 2-loven blev lavet, faktisk har sagt vi ville komme i retning af, nemlig at TV 2 i højere grad er reklamefinansieret, og at licensfinansieringen til Danmarks Radio fastholdes. Det sidste tror jeg er vigtigt i forbindelse med de public service-funktioner, som Danmarks Radio først og fremmest skal varetage.

Jeg vil gerne give udtryk for, at vi med denne licensaftale, der hviler på så bredt et flertal i Folketinget, faktisk alle sammen nu er med til at skaffe TV 2 den økonomi, som TV 2 faktisk har bedt om, og at vi dermed også i Folketinget er med til at sige god for den udvikling, som er kommet, med et øget udbud af dansk fjernsyn med TV 2.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at aftalen jo også indeholder, at regional-tv er finansieret i forhold til det lovgrundlag, der ligger for regional-tv i den 3-årige periode.

Jeg finder, at det er i denne 3-årige periode, de regionale tv'er har en mulighed for at demonstrere deres værdi og berettigelse både over for regionerne og over for TV 2-konceptet, og at de i den periode så har den fornødne ro til at komme så vidt i udviklingen på området.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at der ikke her er tale om en lovrevision, sådan som det var forudsat. Vi har med tilfredshed noteret os, at ministeren over for Kulturudvalget har sagt, at han vil holde en konference, hvor de aktuelle mediepolitiske spørgsmål bliver drøftet med Kulturudvalget, inden der foretages skridt til at fremsætte revision af medielovene. Dette udsagn, dette initiativ, er jeg glad for, og jeg skal kun benytte lejligheden til at minde ministeren om det.

Og så vil jeg i øvrigt slutte med at sige, at vi tilsiger lovforslaget en hurtig og velvillig behandling.

Flemming Jensen (KF):

Det forslag, vi nu skal behandle, rummer naturligvis en hel del, der er særdeles tilfredsstillende – ellers var vi heller ikke gået med – både for de berørte medier og for os, der godt kan lide, at en sag som denne behandles med bredest mulig tilslutning. Det er jo godt, at man kan enes, men det er naturligvis mere afgørende, om man kan stå inde for det resultat, man enes om, og det kan Det Konservative Folkeparti.

Vi hilser med tilfredshed, at der skabes ro om licensfastsættelsen for nogle år. Selvfølgelig kan man – det ville være underligt, om man ikke gjorde det – debattere licensforhøjelsen og de 2 pct. Men alt taget i betragtning finder vi, det er et rimeligt tal, og det giver forhåbentlig økonomisk arbejdsro. Nu ved man, hvad man har at rette sig efter, og også for TV 2 bliver der med dette forslag en fastere grund at arbejde på.

I Det Konservative Folkeparti er vi også tilfredse med, at den mere principielle del af debatten – reklame eller ikke reklame – nu tilsyneladende er ebbet ud. Reklamen er kommet for at blive. Det, vi fremover kan debattere, er omfang og placering, og vi er glade for, at vi langt om længe er kommet så langt.

Det er efter vores mening væsentligt, at reklametiden udvides, og vi er glade for, at det sker på en måde, der giver langt større bevægelsesfrihed, langt større smidighed.

Det Konservative Folkeparti anbefaler lovforslaget til en hurtig og positiv behandling.

Ingerlise Koefoed (SF):

I SF har vi selvfølgelig nøje gransket dette forslag, og lige meget hvor meget vi gransker, så kan vi altså ikke se, at det ikke er helt i overensstemmelse med det forlig, der blev indgået. Så vi kan selvfølgelig tiltræde lovforslaget.

Hr. Flemming Jensen talte om reklame eller ikke reklame. Det er jo rigtigt, at SF er med i et forlig, hvor vi tilmed udvider reklamedelen af TV 2, og det kan måske nok undre nogen. Det betyder ikke, at vi ikke stadig væk synes, at det ikke er nogen god idé med reklamefinansiering, men det betyder en realistisk erkendelse af, at nu er reklamen der altså, og vi får jo nok aldrig fjernet den, i hvert fald ikke i Ruder Konges tid, eller hvad det nu hedder. Og derfor og for at sikre, at Danmarks Radio fortsat kan have en rimelig licensfinansiering, er vi altså her gået med på, at man udvider reklamedelen af TV 2.

Vi overvejer jo også, om det ikke engang måske kan blive nødvendigt at sige, at TV 2 i hvert fald skal have en endnu større reklameandel, måske engang gå over til at være fuldt reklamefinansieret. Det er vi ikke færdige med at diskutere.

Men det er meget vigtigt for os at sige, at vi skal have Danmarks Radio uden reklamer. Det kan så være, at økonomien udvikler sig sådan,

[Ingerlise Koefoed]

at man er nødt til at nøjes med at have Danmarks Radio uden reklamer og så give de andre fuld reklamefinansiering. Vi er glade for, at det er fastslået her, og regner med, at det fortsat skal være fastslået, at reklamerne skal ligge mellem udsendelserne, og at de ikke på nogen måde må komme ind i selve udsendelserne.

Jeg forstår godt, at det haster for ministeren at få dette forslag igennem, og jeg synes også, at vi skal skynde os at blive færdig med det, men jeg vil godt gøre opmærksom på, at for os er det vigtigt, at vi også inden alt for længe får et forslag om en yderligere revision af loven, specielt af TV 2-delen og specielt af lokalradiodelen i loven.

Vi synes, at TV 2 efterhånden på mange måder fungerer udmærket, men vi synes stadig væk, at der er nogle uafklarede spørgsmål i TV 2. Der er spørgsmålet om fordelingen af sendetid og ressourcer mellem TV 2 og regionerne. Der er spørgsmålet om, hvordan man lever op til entreprisemodellen. Vi synes stadig væk, det ser ud, som om det er nogle forholdsvis store tv- og filmselskaber, der løber med produktionerne i entreprisemodellen, medens de små tv- og videomiljøer, der skulle blomstre op sammen med TV 2, er forfordelt. Jeg mener, det er vigtigt, at man tager det punkt med i sine overvejelser om en revision.

Jeg synes også, at der kan være ting i bestyrelserne, som man bør se på, f.eks. om ikke regionerne bør repræsenteres lidt bedre i TV 2's bestyrelse. Jeg synes også, man skal overveje – jeg har ikke selv taget endelig bestemmelse om det – om man ikke skulle give lytter- og seerorganisationerne en enkelt repræsentant i hver af bestyrelserne.

Med hensyn til lokalradioerne synes jeg, at vi må kigge på Lokalradiofonden. Vi ved, hvor store problemer der er. Der kommer færre og færre penge ind fra flere og flere lokalradioer, og det betyder, at de små lokalradioer – hvoraf en del virkelig er lokale – næsten ikke kan klare sig. Altså må man overveje enten at afskaffe Lokalradiofonden og erstatte den med en anden ordning eller at stramme reglerne om fonden, så den kommer til at virke efter sin hensigt og de økonomisk svage lokalradioer får noget ud af den.

• Og efter alt dette vil jeg spørge ministeren: Hvornår kommer den næste revision af lovgivningen?

Helge Sander (V):

Det var Venstre, der fra denne talerstol for 2-3 år siden foreslog, at vi skulle have en flerårig licens, og det var absolut uden, at vi fik ros for det, men derfor er glæden ikke mindre over, at vi nu endelig vedtager en licensaftale, der strækker sig over 3 år. Vores glæde går især på, at vi synes, at vi dermed giver nogle rimelige forhold til Danmarks Radio og TV 2, således at man ved, hvad man har at rette sig efter, og ikke får de økonomiske rammer stukket ud på et tidspunkt som i visse tilfælde tidligere, hvor man allerede var gået i gang med et nyt finansår.

Det er det principielle, men indholdet er vi også vældig tilfredse med: 2 pct. stigning over hvert af de 3 år og en udvidelse af reklamemulighederne til gennemsnitligt 20 minutter pr. dag, dog maksimum 10 pct. Alt i alt er det et indhold, som vi kan tilslutte os og gerne vil være med til at fremme hurtigst muligt, fordi vi jo også, som allerede nævnt her i dag, gerne skulle have denne lovgivning igennem i løbet af kort tid, således at vi har alt på det rene til den 1. januar 1991.

Med hensyn til de omdiskuterede regioner vil jeg meget gerne sige, at vi efter en debat i vores folketingsgruppe har besluttet, at der ikke skal herske tvivl om, at de skal have den nødvendige ro i de 3 år, hvor dette forlig løber, så de kan få mulighed for at bevise deres værd og i hvert fald ikke til stadighed skal være udsat for risikoen for, at et politisk flertal vil have dem nedlagt.

Det er ikke udtryk for, at der er begejstring for regionstanken og alt det, der bliver lavet i regionerne, men det er udtryk for, at vi føler, at det ville være urimeligt at tage fat på diskussionen om regionerne på et tidspunkt, hvor det forlig, vi indgik i 1986, endnu ikke er udmøntet. Som bekendt starter den sidste regionale station jo først til nytår. Derfor får de nu 3 års ro, men så mener vi til gengæld også, at vi til den tid er frit stillet, når vi skal vurdere, hvordan situationen så ser ud.

Jeg vil gerne sige – lidt mere fremadrettet – at vi synes, det kunne være særdeles ønskværdigt, hvis det var sidste gang, vi skulle tage stilling til tv-licens her i Folketinget.

Vi mener, at ordet tv-licens måske slet ikke behøver at eksistere, når de 3 år er gået, ganske enkelt fordi teknologiens muligheder jo er og

[Helge Sander]

bliver mangfoldige. Med de fremskridt, der er sket den seneste tid, når vi taler om pay-per-view, altså betal efter forbrug, så håber vi på, at vi kan få brugerbetalt tv i løbet af ganske få år og i hvert fald om de 3 år, som vi nu taler om. I dag er det jo således, at når man taler i telefon i 1 minut, så betaler man for 1 minut, og taler man i 10 minutter, betaler man for 10 minutter. På samme måde ville det være ønskværdigt, at man betalte tv efter det reelle forbrug. Og det kan lade sig gøre; der har jo været forsøg både i Sverige og England og senest også i Værløse, som har bevist det. Derfor mener vi ikke, der kan være tvivl om, at det er noget, der kan føres ud i livet over en forholdsvis kort årrække; for kabel-tv kan det klares i dag, men også for det luftbårne tv vil man ganske enkelt kunne klare det i løbet af denne årrække. Men det er jo en debat, som ligger 2-3 år frem i tiden. Den ser vi frem til.

Men i første omgang giver vi fuld tilslutning til dette forslag, der rummer de elementer, som vi føler er væsentlige, her hvor vi står ved udgangen af 1990.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg er også helt tilfreds med, at der nu er ro omkring regionerne for de næste 3 år – og jeg vil da godt sige, at vi ønsker, at regionerne fortsat skal være der.

Men 3 års ro behøver jo ikke at betyde 3 års stilstand. Det behøver ikke betyde, at man ikke inden for de 3 år, hvorefter man skal til at revidere loven, kan finde ud af en anden fordeling af sendetiden – og jeg siger ikke sendetidspunktet, jeg siger sendetiden – mellem regionerne og den centrale sender. Det behøver heller ikke betyde, at man ikke kan ændre bestyrelserne i henholdsvis TV 2 og Danmarks Radio.

Det var det, jeg sagde. Jeg sagde ikke, at jeg ville nedlægge regionerne, eller hvordan det nu var, hr. Helge Sander opfattede det; jeg vil tværtimod gerne bevare dem og forbedre deres forhold.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg bliver nødt til for en ordens skyld at sige, at de ting, jeg sagde om regionerne, overhovedet ikke var møntet på den foregående taler el-

ler debatten her i dag. Det refererede til en debat, som vi havde på sommergruppemødet i Venstres folketingsgruppe, hvor vi talte om den debat, der var både dengang og nu om, hvordan regionerne skal håndteres fremover. Og vi taler altså om 3 års ro med hensyn til regionernes eksistens og den måde, hvorpå de fungerer ifølge loven, og ikke spor andet.

Det andet, jeg talte om med hensyn til en 3-årig periode, gjaldt alene finansieringsdelen, hvor licensaftalen går over 3 år.

Behnke (FP):

Der er allerede de ordførere, der ligefrem har glædet sig over, at der var tale om, at alle Folketingets partier minus Fremskridtspartiet stod bag det forlig, der er refereret i bilagene til loven. I den anledning fristes jeg til at citere folkesangeren Niels Hausgaard, der i en af sine ganske glimrende viser synger, at »fordi de fleste er de fleste, er det ikke sikkert, de fleste er de bedste«. I dette tilfælde mener vi altså ikke, at de fleste er de bedste.

Lad mig tage udgangspunkt i det, hr. Helge Sander sagde, nemlig at nu får vi 3 års ro. Ja, så roligt, som det nu kan være, når man som tvangslicensbetaler kan konstatere, at det girokort, der dumper ind ad brevsprækken, for hver gang der går, er på et stadig stigende beløb.

Jeg tror ikke længere, der er forståelse i befolkningen for, at tvangslicensen skal stige hver gang, når man samtidig i avisen kan læse, at det går fantastisk godt for reklameindtægterne på TV 2 og man ved sin daglige kiggen på fjernsyn kan konstatere, at antallet af udsendelser, som bliver sponsoreret, stiger. Allerede i dag har TV 2 altså i en lang række særlige sportsudsendelser benyttet sig af den gode mulighed, der er for sponsorfjernsyn.

I den anledning er jeg overbevist om, at der hos tv-seerne rundt om i landet er en forventning om, når midlerne tilflyder i milde strømme dels fra reklamer og dels fra sponsorfjernsyn, at man på et eller andet tidspunkt må forvente, at det også kan ses på den halvårige licensregning. Nu vil et flertal her i Folketinget, i første omgang i form af et forlig og givetvis også senere i form af vedtagelsen af dette forslag og siden i form af aktstykker i Folketingets Finansudvalg, cementere den situation, at licensen stiger over de næste 3 år. Så det kan godt være, hr. Helge Sander har ro i sindet i de 3 år, der nu

[Behnke]

kommer, men jeg tror ikke, at de, der hvert år kan konstatere, at indhugget i tegnebogen bliver stadig større, føler sig beroliget.

Derudover vil jeg da gerne til selve den aftale, der er trykt som bilag 1 i lovforslaget, sige, at med den i hvert fald i offentligheden omtalte begejstring for, hvordan det går med med reklameindtægterne i TV 2, synes vi, at det er ganske, ganske unødvendigt, at der stadig væk skal være en statsgaranti på 100 mio. kr. Vi må være ude over det punkt, hvor staten skal garantere for indtægterne på TV 2, når det som sagt som refereret tilsyneladende går så godt med reklameindtægterne.

Lad mig sige det, der er positivt ved dette lovforslag. Det står i lovforslaget på side 2, pkt. 8 og 9, nemlig spørgsmålet om, at TV 2 får lov til at bringe flere reklamer, og at TV 2 får en større fleksibilitet omkring, hvornår de ønsker at bringe reklamer. Det støtter vi; men ret meget andet i lovforslaget støtter vi heller ikke. Vi bryder os ikke om, at der stadig væk i Danmark er tale om tvangslicens. Efterhånden er et stadig stigende antal danskere tilsluttet kabel-tv. De køber et fjernsyn, sætter sig ned og ser kabel-tv. Det kan være, at de aldrig nogen sinde ser og end ikke overvejer at se Danmarks Radio eller TV 2.

Alligevel skal de betale tvangslicens. Det er ganske, ganske urimeligt. Derfor synes jeg, at hr. Helge Sanders visioner om fremtiden faktisk allerede nu burde resultere i ændringer af lovgivningen, så der ikke længere er tale om tvangslicens.

Lad mig så rykke ministeren for et par ting, for da vi i foråret diskuterede forholdene omkring Danmarks Radio, licens osv., blev det jo bebudet, at der til efteråret ville komme den helt store revolution på medieområdet. Vi savner i den forbindelse, at der sker en opblødning omkring reklamereglerne på lokal-tv med en stigende adgang til, at lokal-tv også kan bringe flere reklamer, særlig i lyset af at TV 2 nu får en udvidet adgang.

Derudover må jeg referere ministeren, som f.eks. i Jyllands-Posten den 23. december 1989 klart gav udtryk for, at Lokalradiofonden, altså hele den side af medieverdenen, var noget bras, og at ministeren gerne så den afviklet. Derfor vil jeg efterlyse, hvornår regeringen kommer med initiativer om de to ting.

Men måske det også kræver, at de fleste først skal blive enige om, hvad de fleste synes er det

bedste. Vi synes – ikke som de mindste, men som et mindretal – at dette lovforslag ikke er noget at råbe hurra for, og medmindre vi kan få lovforslaget begrænset til kun at omfatte den større frihed til reklamer på TV 2, vil vi ved tredjebehandling stemme nej til forslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører, fru Marianne Jøved, ikke kan være til stede, skal jeg på Det Radikale Venstres vegne udtrykke vores tilfredshed med den 3-årige aftale om finansiering af Danmarks Radio og TV 2.

Adskillige udestående problemer vedrørende Danmarks Radios budgetter er nu omsider bragt på plads; det drejer sig f.eks. om arbejdsmarkedsbidraget og adskillige andre forhold.

Den vedtagne regulering af Danmarks Radios licens i 1991, 1992 og 1993 giver Danmarks Radio mulighed for en længere planlægningsperiode. På tilsvarende vis har TV 2 nu den samme planlægningsperiode. Det er enhver virksomhedsleders drøm at få lov at planlægge i en længere periode end blot fra finanslov til finanslov, så det ønsker vi Danmarks Radio og TV 2 tillykke med.

Det har været centralt for Det Radikale Venstre at fastholde en delvis licensfinansiering af TV 2. Ved TV 2-lovens vedtagelse i sin tid blev det besluttet, at TV 2 kunne bringe i alt 15 minutters reklame på en sendetid på 2½ time pr. dag. TV 2's sendetid er nu i al fald det dobbelte, og det er derfor aftalt, at reklametiden kan udvides til gennemsnitlig 20 minutter pr. dag. Der kan tillades sæsonudsving med maksimum 27 minutters reklame pr. dag, fordelt på maksimalt 5 blokke, hvoraf de to skal være placeret omkring nyhederne og resten imellem udsendelserne. De forholdsvis restriktive regler for reklamer er fastholdt, ligesom statsgarantien for indtægterne er fastholdt. Den regionale reklameblok bliver flyttet over på det landsdækkende program.

Den planlagte revision af TV 2-loven udskydes til folketingsssamlingen 1992-93. Det har Det Radikale Venstre accepteret med de begrundelser, der er nævnt i lovforslaget – bl.a. vil regionerne først være fuldt udbygget ved dette årsskifte, og de skal jo have mulighed for at placere sig i mediebevindstheden.

Ideen med regionerne er, at tv-mediets centralistiske struktur skal brydes. Der sker en

[Ellisabeth Arnold]

mængde ting ude omkring i landet, som kan være lige så gode nyheder og lige så godt stof som det, der sker i København eller for den sags skyld i Odense. Der er regionale kreative kræfter, som får mulighed for at præge de danske mediebilleder.

Det er en forpligtelse både for det landsdækkende TV 2 og for regionerne at få samarbejdet etableret og at leve op til intentionerne om det samlede TV 2, som de er formuleret i TV 2-loven. Da revisionerne nu er udsendt, må vi fra radikal side understrege, at vi nøje vil følge, hvorledes intentionerne opfyldes. Vi er ganske klar over, at der kan være en vis modstand mod regionerne, også hos f.eks. medarbejdere i de centrale tv-selskaber.

Men ingen skal gå rundt i den vildfarelse, at Det Radikale Venstre ser det som et alternativ til den nuværende struktur, f.eks. at midlerne til regionerne helt eller delvis overføres til det landsdækkende TV 2 eller til Danmarks Radio. Dette vil under ingen omstændigheder være en god idé, så TV 2 kan som helhed godt udnytte de muligheder, loven giver i dag, og lige så godt nu som siden helhjertet arbejde ud fra TV 2-lovens forudsætninger.

Jeg skal for en ordens skyld minde om, at vi i Det Radikale Venstre desuden nøje vil følge, hvorledes der leves op til entreprisemodellen, og hvordan der leves op til public service-forpligtelsen. Det sidste gælder både Danmarks Radio og TV 2

Til sidst vil jeg blot sige tak til de øvrige 6 partier bag licensaftalen og til kommunikationsministeren for en god aftale. Jeg tror, vi er fælles om det håb, at den kan blive til glæde for både seere og lyttere og alle de engagerede medarbejdere i Danmarks Radio og TV 2.

Duetoft (CD):

CD kan også glæde sig over det licensforlig, der blev indgået i sommer. Vi gik jo med, bl.a. fordi vi ville være med til at sikre, at man fik en planlægningshorisont, ikke mindst hos Danmarks Radio. De evindelige nedskæringer i Danmarks Radio, der har været de sidste 3-4 år, skulle modvirkes af et eller andet, og det, vi kunne modvirke med, var naturligvis at få en planlægning over en længere periode. Og så glæder det os da også, at vi nu bliver fri for det årlige slagsmål, der er pressens tophit i sommerperioden, så vi ikke behøver at lade os genere af det, når vi ligger på stranden.

Til gengæld vil jeg gerne sige til ministeren – og jeg tror ikke, det er nogen overraskelse for ministeren – at da den licensramme, der her er fastsat, jo altså opererer med en ikke særlig stor stigning, har CD under alle forhandlingerne og også efter forhandlingernes afslutning fastholdt, at såfremt prisudviklingen, specielt for de mediefokuserede områder, film, og hvad det nu måtte være, går væsentligt ud over det grundlag, man pristalsreguleringsmæssigt har lagt ind i den ramme, der nu foreligger, så vil vi tage sagen op igen. Det er ikke en trussel, det er et løfte, i al fald til de medievirksomheder, som er afhængige af dette. Det er klart, at forliget er indgået under forudsætning af prisstabilitet, og hvis priserne svinger ganske meget, har vi altså markeret, at så skal vi nok – formodentlig i samarbejde med andre – tage den sag op.

Jeg vil gerne sige om Lokalradiofonden, at jeg er fuldstændig enig med fru Ingerlise Koefoed i noget af det, fru Ingerlise Koefoed siger, nemlig at vi skal tage det op. Jeg har aldrig stemt for den, så jeg vil gerne fjerne den, og jeg skal da give tilsagn om, at det vil vi gerne gøre ved lejlighed.

I forbindelse med strukturdiskussionen omkring TV 2 er det da rigtigt, at der nu går 3 år, og at vi ikke skal have nogen diskussion, om regionerne skal nedlægges. Men det er vel strengt taget heller ikke det vigtigste. Det vigtigste er at sende et signal ud, der siger, at regionerne skal bruges ordentligt, for det, der er sket hidtil, er øjensynlig, at regionerne har fået lov til at leve sådan en form for stedbarnstilværelse, som ikke rigtig har kunnet bruges til noget. Det er utilfredsstillende for medarbejderne i regionerne, men det er også utilfredsstillende for selve tanken.

Jeg skal ikke herfra blande mig i – det skal jeg nok andre steder, men ikke her – hvad Danmarks Radio og TV 2 sender i deres nyhedsudsendelser, kun gøre den ene bemærkning, at der er et utroligt sammenfald mellem de nyheder, der bliver bragt, og der er ikke altid den helt store forskel i indfaldsvinklerne til dem. Det var faktisk håbet, at regionerne havde kunnet bibringe nogle nye synsvinkler på den ene af kanalerne og dermed skabe en eller anden forskellighed, men i dag kan man nærmest starte kl. 19, og så kan man lave en oversigt over de nyheder, der kommer, og de samme nyheder kommer så også kl. 19.30. Det var aldrig menin-

[Duetoff]

gen. Men lad os tage det i en mediepolitisk diskussion i stedet for.

Så vil jeg gerne sige til hr. Behnke, at jeg er enig i, at det er godt med sponsorering. CD har støttet sponsorering ganske meget, men jeg vil bare sige til hr. Behnke, at der er i al fald én fundamental forskel på hr. Behnke og CD i al fald, og det er, at vi hele tiden har opfattet sponsoreringen som det, der skulle, for nu at bruge det udtryk, betale bollerne på suppen. Det er det specielle, det ekstra, det, man ikke har haft råd til før, som man nu skulle bruge sponsoreringen til. Vi har aldrig forestillet os, at sponsorering skulle blive en andel af den almindelige udsendelsesvirksomhed.

Og så vil jeg gerne slutte med at sige til hr. Helge Sander – med al den respekt, jeg overhovedet har for hr. Helge Sander – at jeg håber ikke, hr. Helge Sander tegner regeringen, for så er der en mediepolitisk meget spids affære på vej med nogle fundamentale diskussioner her i Tinget om vores fremtidige mediestructur. Det forekommer mig, at hr. Helge Sander sagde noget med, at man nu kunne betale for bruger-tv, og at vi derfor også skulle lade begge vore tv-kanaler gå over til betalings-tv.

Det, nogle af os – og jeg tror endda et flertal i dette Ting – mediepolitisk har satset på, er da, at der er én kanal i Danmark, der har nogle opgaver og nogle pålæg og nogle alsidighedsforpligtelser og nogle public service-forpligtelser og alt det, som ligesom er grundstammen for det hele, og den betaler staten så via en licens.

Hvis man pludselig forestiller sig, at man skulle have en konkurrence ind, så man skulle til at konkurrere på, hvad ved jeg, marmelade i nyhedsudsendelserne, eller hvem der kan vise mest blod, så er grundlaget for dansk mediepolitik for de elektroniske medier væk; for grundlaget er, at vi har det sikkerhedsnet, der hedder Danmarks Radio. Hr. Helge Sander må for mig få alt det betalings-tv, han vil, jo mere jo bedre – jeg synes, folk skal have lov til at have hundrede kanaler, helt fint, de kan lade være med at se dem, hvis de ikke gider – men vi skal have én kanal, der fra dansk side har påtaget sig opgaven at udøve en nyhedsforpligtelse og en kultur-historisk forpligtelse, og det mener jeg vil tabes fuldstændig af syne, hvis de tanker, som hr. Helge Sander kom med omkring betalings-tv, skulle slå igennem i regeringen.

Så selv om jeg aldrig har glædet mig over den radikale deltagelse i regeringen, kan det være, jeg på dette område dog kommer til det i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Det sidste skal jeg undlade at kommentere, men til gengæld sige, at jeg rolig tør fastslå, at når vi taler om, hvilke muligheder der er i mediepolitikken i 1993-94 og fremover, er det ikke noget, der er drøftet hverken i regeringen eller blandt ordførerne; det var bare nogle muligheder, som jeg nævnte, og som vi har drøftet i Venstres folketingsgruppe, for, hvordan man kunne finansiere fremover.

Det er rigtigt, at jeg sagde, at vi ikke er blinde for den mulighed, at vi kan bruge et system svarende til telefonsystemet i dag, hvor man betaler for det antal minutter, man ser tv, men det er selvfølgelig også møntet på de mange muligheder, vi får fra nabolande og satellitter. Jeg så forleden dag en opgørelse over, at i dag kan man se 48 kanaler, hvis man har al tænkelig teknik til rådighed. Hvis vi tager Danmarks Radio TV 1, så vil vi meget gerne have licensen bragt ned, og hvis det så skulle kombineres med det, jeg har sagt på dette område, så var det måske noget af det, som vi mødte, da vi i starten havde Kanal 2 her i København, hvor man havde nogle udsendelser, som ikke var betalende, og andre var det. Den mulighed kunne selvfølgelig også eksistere. Men det er lidt fremme i tiden, jeg synes bare ikke, vi skal være blinde over for de muligheder, der er, og i hvert fald er brugerbetaling på dette område os absolut ikke fjern, det må jeg erkende.

Til slut må jeg lige, når jeg nu er kommet herop, sige til hr. Behnke, som var direkte uheldig med at tage udgangspunkt i Venstres ordførertale, da han talte om de 2 pct. stigning hvert år, at også i denne sag har det noget med realisme at gøre. Hr. Behnke ved udmærket godt, at Venstre ikke har hyldet de store stigninger, men vi har til gengæld sagt, at der skal 90 mandater til at tegne et flertal, og hvad ønsker vi så? Ønsker vi 10 pct. stigning, 4 pct. stigning, 2 pct. stigning eller det urealistiske? Hr. Behnke repræsenterer det urealistiske.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg er glad for at høre, at hr. Helge Sander i denne sag ikke er i overensstemmelse med regeringen. Det trøster mig en lille smule.

Jeg vil bare sige til hr. Helge Sander, at netop disse fremtidsvisioner, som hr. Helge Sander nævner, netop det, der kan ske om tre, fire eller fem år, gør, at vi har en speciel forpligtelse mediepolitisk og kulturpolitisk til ikke at spille hasard, og det mener jeg hr. Helge Sander gør, når hr. Helge Sander er med til at fjerne grundlaget for, at vi har én national tv-kanal i Danmark, som vi vil fastholde her fra Folketinget. Jeg mener, at hr. Helge Sander er med til med sine synspunkter at skabe tvivl om det, og det betyder tvivl i medieverdenen, men jo også kulturpolitisk tvivl, og det var det, jeg beklagede.

Jeg er godt klar over, at vi får meget tv. Jeg har 24 kanaler derhjemme, når jeg overhovedet er hjemme. Men jeg kan da roligt – bortset fra hvis jeg tager alle de videomusikkanaler væk, som også er indblandet i det – sige, at der ikke er nogen af de kanaler, der kan leve op til en dansk kulturel målsætning for en offentlig tv-kanal. Det er ikke muligt.

De har alle sammen nogle kvaliteteter – og jeg elsker specielt CNN, fordi den bringer nyhederne før så mange andre – men det kulturpolitiske helhedssyn mener jeg ikke at hr. Helge Sander kan klare ved at have så og så mange kanaler fra udlandet.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Når hr. Helge Sander tager patent på at stå for realismen og decideret afslutter sit sidste indlæg med at sige, at det skulle være undertegnede og Fremskridtspartiet, der stod for det urealistiske i denne forbindelse, så skal hr. Helge Sander være velkommen til at have det synspunkt. Men i denne sag er det ikke et spørgsmål om at tage parti for 10, 5 eller andre procenttal, men det var præcis den gennemgang, jeg gjorde i min ordførertale og forklarede, at for hr. og fru Jensen, brugerne, dem, der skal betale de høje licenser, er der ingen sammenhæng mellem, at der er en stigende grad af sponsor-tv, der er en stigende grad af reklameadgang, og så stiger licensen minsandten også oven i købet. Det er urimeligt. Det kan godt være, det er urealistisk at mene det; men det er urimeligt.

Hr. Duetoft tager patent på at vide, hvad dansk kultur er, og mener, at kun via Danmarks Radio kan man sikre, at dansk kultur overlever.

Efter min mening er det lige så meget kultur at se Lykkehjulet på TV 2 og gå til fodboldkamp eller til rockkoncert eller sidde og se rockkoncerter på fjernsynet. Det må være op til hver enkelt at afgøre via sit tryk på fjernsynet, hvad man ønsker at se, og ikke til et flertal her i Folketinget, der blot for at fastholde en forældet struktur, en forældet station som Danmarks Radio, giver den tvangslicenser som indtægt, så uanset hvad der sker ude i den store verden, ved man i Danmarks Radio, at de 2 mia. kr. – eller mere end 2 mia. kr. de kommende år – tilflyder i milde strømme, uanset om der overhovedet er nogen hjemme i de små stuer, der har åbnet for stationen eller ej.

På det punkt er jeg fuldstændig enig med hr. Helge Sander i, at det vil være ønskværdigt, om det var via sit tryk på fjernsynskanålvælgeren, man afgjorde, hvortil man betalte.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

For at være helt sikker på, at en fremtidsvision, som altså tidligst kan blive en del af virkeligheden i 1994, ikke skal skabe usikkerhed om Danmarks Radios fremtid, bliver jeg nødt til at sige til hr. Duetoft, at jeg aldrig har sagt og aldrig har ment, at disse mange – 48-50 og ifølge visse folk i Bruxelles i løbet af 3 år måske nogle og firs tv-kanaler – kan dække det behov, som Danmarks Radio dækker. Aldrig! Og derfor nævnte jeg også i mit sidste indlæg muligheden af, at man skulle sondre mellem de forskellige programmer. Men jeg synes ikke, at vi skal lade den mulighed, som er meget tættere på, end vi forestillede os bare for et år siden, ude af sigte, når vi tænker nogle år frem i tiden, og jeg tror også, det er en tanke, som der er meget bred dækning for.

Men når det er sagt, så er jeg enig i, at vi har nogle forpligtelser – og det bliver så også henvendt til hr. Behnke – og det er da rigtigt, at Lykkehjulet kan være lige så god kultur som så meget andet, men det er bare således, at der altså er noget, der er smalt, og noget, der er bredt i kulturlivet, og vi føler også, at der er nogle smalle ting, som vi bør tage hensyn til, det skal ikke være nogen hemmelighed.

[Helge Sander]

Derfor er det ikke helt så enkelt, selv om jeg absolut har været en af fortalere for, at vi skal iagttage kulturen med det brede sigte.

Jeg må også lige sige til hr. Behnke om de 2 pct., at hr. Behnke repræsenterer jo ikke 90 mandater, der kan gennemføre en sænkning af licensen. Venstre gør det heller ikke. Endnu et parti eller to gør det heller ikke. Derfor bliver man nødt til at tale om realisme, når man går ind i forhandlinger og vil skabe et forlig, og derfor er 2 pct. tilfredsstillende i den situation, vi står i ved udgangen af 1990.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Behnke, at jeg ikke har ment, at dansk kultur kun kan overleve via Danmarks Radio. Det må ganske klart være et fejlцитат af hr. Behnke af, hvad jeg sagde i første eller måske i anden omgang.

Men der er altså nogle fundamentale ting, f.eks. en del af den danske kulturskat inden for opera, ballet osv., som bør være repræsenteret i en tv-kanal, og det er ikke noget, der skaber kæmpeforbrug, men jeg mener, det er en del af det danske kulturliv, der bør være repræsenteret.

Og så vil jeg i øvrigt gerne sige til hr. Behnke – og jeg troede egentlig, at hr. Behnke og jeg var enige – at der er i hvert fald et meget, meget væsentligt område, som ikke er sikret, hvis man tager bruger-tv, og det er den alsidighed, der er pålagt Danmarks Radio, altså dette, at man f.eks. i nyhedsformidlingen skal bringe flere synspunkter om kontroversielle emner. Det er f.eks. ikke et krav, man har til TV 2, og man har det ikke til regional-tv, men man har det til Danmarks Radio. Og begrundelsen for, at vi kan fastholde det og i øvrigt råbe op, hver gang det bliver overtrådt, er jo netop licensfinansieringen. Så var der ikke andre argumenter for at holde Danmarks Radio som en licensfinansieret kanal, så var der dog den kamp for alsidighed, som jeg troede Fremskridtspartiet og CD engang var sammen om.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil også sige til hr. Behnke, at der er ikke nogen af os her, der har sagt, at folk skal sidde lænket til stolen for at nyde den danske kultur

for fuld udblæsning i radio og tv hele døgnet rundt. Det ville være frygteligt, hvis de gjorde det.

Men det er altså min opfattelse, at det er meget nødvendigt, at Danmarks Radio har den alsidige forpligtelse. Den mener jeg ikke vi kan opretholde, uden at vi har en ganske uafhængig licensfinansieret kanal. Det er vigtigt, at man kan finde alle kulturformer afspejlet, fodbold, lykkehjul, ballet og opera, og hvad det nu alt sammen hedder. Man kan have de brede debatter i radio og tv, og man kan have alle politiske synspunkter frit fremme i tv og radio. Derfor synes jeg, at man stadig væk skal fastholde, at Danmarks Radio, en alsidig radio, er en meget vigtig del af det danske kulturliv, men ikke hele det danske kulturliv.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hr. Behnke, en kort bemærkning, hvorefter jeg agter at gå over til ordførerrækken igen.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Med risiko for, at formanden griber ind og siger, at vi nu slet ikke snakker tv-licens længere, men er ovre i en mere generel kulturpolitisk debat, vil jeg blot med mit indlæg sige, at det er klart, at jeg ikke forventer, at vi opnår enighed i Folketinget om dette lovforslag, hvad der er de mere kulturpolitiske mål her i landet. Jeg er stolt af at repræsentere et parti, der adskiller sig markant fra resten af Folketinget, når det gælder det kulturpolitiske.

Lad mig så sige til hr. Duetoft, at Fremskridtspartiet og CD stadig væk er, har jeg på fornemmelsen, meget enige om de krav, der er til Danmarks Radio om alsidighed, og det er stadig væk under den forudsætning, at man opretholder tvangslicensen. Den dag, der ikke længere er en mulighed for, at Danmarks Radio kan tvinge licensbetalerne til at betale, kan Danmarks Radio for min skyld sende, hvad de har lyst til, for så er det nemlig brugerne, der afgør, om de gider se på det eller ej.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage til ordførerrækken.

Lysholm Christensen (KRF):

Det er jo forligsstof, vi har at gøre med her.

[Lysholm Christensen]

Derfor er det ikke de helt store overraskelser i forhold til lovforslagets tekst.

Jeg skal da også indledningsvis give min tilslutning til lovforslaget i overensstemmelse med den aftale, vi har lavet tidligere. Men det er et område, som er under stadig udvikling rent teknisk og på mange andre måder.

Derfor kan man ikke fremtidssikre denne lovgivning, så vi skal nok regne med at have den på dagsordenen også i årene fremover for at justere de forskellige ting og sager, der sker.

Om det så er fremskridt, som Venstres ordfører betegnede de nye ting som værende, er jeg ikke sikker på. Det er ikke alle nye ting, der sker, der kan betegnes som fremskridt efter mine begreber.

Nu har vi i hvert fald lavet en aftale, som gælder licensen. Den ligger fast i 3 år. Det er vi godt tilfredse med. Vi synes, det er en rimelig stigning, der er blevet vedtaget. Vi har dermed skabt ro omkring virksomheden i Danmarks Radio og TV 2, og det synes vi er helt fint.

Vi har også tilsluttet os spørgsmålet om flere reklamepenge til TV 2, og vi er meget tilfredse med, at det stadig væk er således, at denne reklametid skal sendes i klart afgrænsede blokke. Det er for os et meget vigtigt punkt.

Når man kommer til udlandet og ser, hvordan reklamerne pludselig og uforberedt kommer ind midt i udsendelserne, bliver man i hvert fald taknemlig over, at vi har kunnet fastholde dette princip her i landet. Det håber jeg bestemt vi kan mange år fremover.

Det er også vigtigt at notere, at vi stadig væk har en kanal, som er licensfinansieret, og dermed har vi sikret den kulturelle bredde og nyhedsformidlingen, som nu netop har været til genstand for debat her fra talerstolen. Her må jeg erklære mig enig med ordføreren fra Centrum-Demokraterne. Det er vigtigt, at vi har en sådan kanal for at sikre disse ting.

Jeg vil godt udtrykke lidt bekymring om forholdet mellem TV 2 og regionerne. Når regionerne, i hvert fald for norges vedkommende, har et ret beskedent seertal, skyldes det jo ikke, i hvert fald ikke alene, at de ikke gør deres arbejde ordentligt, men det skyldes også, at de har for dårlige arbejdsvilkår. Jeg tænker på, at det endnu ikke har fundet sin helt tilfredsstillende løsning, når vi tænker på spørgsmålet om sendetidspunkt, antal sendeminutter og spørgsmålet om entrepriser.

Det er min opfattelse, at der bliver leveret for få produktioner fra regionerne til TV 2, og dermed er noget af deres eksistensgrundlag ikke i orden. Der er noget dér, som jeg mener vi bør have set lidt nærmere på for at skaffe regionerne nogle bedre arbejdsvilkår.

Så vil jeg endelig nævne et forhold, som også har været nævnt af andre ordførere. Det er spørgsmålet om lokalradioerne. Der er også et problem, som er udestående. Jeg tænker på fonden. Den fungerer ikke. Den bør formentlig afskaffes, men under forudsætning af, at små lokalradioer sikres en mulighed for at overleve, også de, der ikke ønsker at sende reklamer.

Lytter- og seerorganisationer er fortsat for dårligt repræsenteret i ledelsen af vore medier, og dér er også noget, som vi meget gerne vil være med til at se på.

Men når det gælder det foreliggende lovforslag, så er vores tilslutning på plads.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Skam få den, der ikke glæder sig i dag. Det skyldes jo først og fremmest, at det i denne specielle sag forholder sig sådan, at de fleste er de bedste og har ret.

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for den måde, hvorpå man nu har fulgt sommerens forlig op. Jeg vil gerne opfatte den mediepolitiske situation på den måde, at den brede tilslutning, som nu er givet til dette lovforslag, også må være et udtryk for en bred opbakning til – om jeg så må sige – den nuværende elektroniske mediestruktur. Den kendsgerning er jeg helt sikker på vil vække glæde ikke mindst i Odense.

Man kan ikke komme uden om, at når dette Ting har drøftet TV 2, har de flertal, som har bakket den nye situation op, været lidt skrantende og lidt diffuse. Jeg henter specielt min argumentation i hr. Helge Mortensens bemærkninger, som jo gik på, at der ikke var nogen tvivl om, at også Socialdemokratiet nu står klart bag TV 2. Det mener jeg er tilfredsstillende, og det kvitterer jeg for.

Jeg vil også gerne give udtryk for det, som flere ordførere har været inde på, at i den kommende 3-års-periode har de 8 regioner i TV 2 fået arbejdsro. Det har de fået ved, at licensforliget bygger på den kendsgerning, at TV 2 består af et landsdækkende og et regionalt tv.

[Kommunikationsministeren]

Jeg ved godt, og TV 2 ved godt, at dette udtryk for ro, som ligger i Folketingets stillingtagen til dette lovforslag, er med noget varieret begejstring. Jeg er også enig med de ordførere, der har været inde på, at nu må det jo så vise sig i den 3-års-periode, som vi taler om, hvordan det udvikler sig.

I den forbindelse var hr. Lysholm Christensen inde på spørgsmålet om kommunikationen mellem det landsdækkende TV 2 og regionerne. Jeg tror nu, at der er en rigtig udvikling på vej. Jeg mener, at de tilkendegivelser, der er givet fra TV 2's ledelse, og også nu fra regionside, er et udtryk for, at samtalen er stærkt forbedret, og jeg tror, at man er helt klar over, at TV 2-lovgivningen hviler på nogle ganske bestemte præmisser.

Et par af ordførerne har været inde på den idé, som jeg tidligere har udkastet over for Folketingets Kulturudvalg, at der var brug for, at vi i et lidt mere afslappet forum fik lejlighed til at rådså om de mediepolitiske temaer, som præger debatten, og som vi ved vil komme til at optage vores tid også i de kommende år. Jeg skal både til hr. Helge Mortensen og til fru Ingerlise Koefoed og andre, der har været inde på det, sige, at den idé står jeg fuldstændig ved, og at jeg er indstillet på at realisere den hurtigst muligt. Derfor vil jeg også godt sige, at forløbet af den konference i høj grad vil være medbestemmende for, hvilke initiativer vi så vil tage, dels fra regeringens side og dels i samvirke med Folketingets partier.

Jeg er enig med de ordførere, der har været inde på, at en række temaer står lidt uafklarede tilbage. Et af dem er ganske rigtigt Lokalradio-fonden. Der er andre temaer, som det er vigtigt at få afklaret, men jeg mener, at det må være fornuftigt at tage udgangspunkt i den drøftelse, som jeg altså lægger op til at Folketingets Kulturudvalg og jeg – og måske ved hjælp af eksterne specialister – fører inden alt for længe.

Jeg står altså fuldstændigt ved mine bemærkninger – det var hr. Behnke, der var inde på det – fra, det var vist den 23. december 1989 om Lokalradiofonden. Jeg tror ikke, der findes mennesker i Folketinget, der er uenige i, at sådan som Lokalradiofonden fungerer i dette øjeblik, fungerer den utilfredsstillende. Derfor er der meget, der taler for, at vi må træffe andre beslutninger om den. Det kan godt være, at det skal vise sig, at det kniber en lille smule mere,

når vi skal til helt præcist at sige, hvad der så skal ske. Skal den afskaffes? Skal den erstattes af noget andet? Det mener jeg er et vigtigt tema på den førnævnte konference, og det vil vi tage op dér.

Til sidst skal jeg bekræfte både over for fru Ingerlise Koefoed og over for hr. Lysholm Christensen, at der er ingen som helst planer fra regeringens side om at ændre ved det princip, at reklamerne ligger i blokke mellem udsendelserne og ikke inde i udsendelserne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 8:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 7 vedrørende privatisering af teleDanmark A/S tilbage fra Finansudvalget.

Af Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 23/10 90).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):**

I bemærkningerne til det foreliggende beslutningsforslag er der angivet to formål med forslaget: For det første siger Fremskridtspartiet, at man ønsker, at aktstykkets bidrag til ændringen af telesektoren i Danmark skal behandles i sammenhæng med det af mig fremsatte forslag til lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, lovforslag nr. L 11.

For det andet siges det, at Fremskridtspartiet ønsker en åben debat i Folketinget om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at teleDanmark kun må sælge 49 pct. af sine aktier.